

मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

आ नो देव शवसा याहि शुष्मिन्भवा वृध इन्द्र रायो अस्य।

महे नृम्णाय नृपते सुवज्र महि क्षत्राय पौस्याय शूर ॥ ७.०३०.०१

देव- द्योतनशील। शुष्मिन्- बलिन्। नः- अस्मान्। शवसा- स्वशक्त्या। आ याहि- आगच्छ।
इन्द्र। अस्य- एतस्य। रायः- दानयोग्यधनस्य। वृधः- वर्धकः। भव। सुवज्र- वज्रपाणे। नृपते-
राजन्। शूर- समर्थ। महे- महते। नृम्णाय- वीर्याय। महि- महते। क्षत्राय। पौस्याय- पौरुषाय
त्वामाह्वये ॥१॥

हवन्त उ त्वा हव्यं विवाचि तनूषु शूराः सूर्यस्य सातौ।

त्वं विश्वेषु सेन्यो जनेषु त्वं वृत्राणि रन्धया सुहन्तु ॥ ७.०३०.०२

त्वा- त्वाम्। हव्यम्- आह्वातव्यम्। शूराः- समर्थाः। विवाचि- विशेषवाचि सत्याम्। तनूषु-
तनुरक्षार्थमपि। सूर्यस्य- सवितुरात्मनः। सातौ- लाभे निमित्ते सति। हवन्ते- आह्वयन्ति। त्वम्।
विश्वेषु- सर्वेषु। जनेषु। सेन्यः- सेनापतिरसि। त्वम्। वृत्राणि- आवरणानि। सुहन्तु- वज्रेण।
रन्धय- वशीकुरु ॥२॥

अहा यदिन्द्र सुदिना व्युच्छान्दधो यत्केतुमुपमं समत्सु।

न्यग्निः सीददसुरो न होता हुवानो अत्र सुभगाय देवान् ॥ ७.०३०.०३

यत्- यदा। इन्द्र। अहा- अहानि। सुदिना- सुदिनानि। व्युच्छान्- व्युच्छेयुः। यत्- यदा।
समत्सु- वृत्रैर्जनितेषु युद्धेषु। उपमम्- अन्तिकम्। केतुम्- ज्ञानम्। दधः- धारयसि। तदा।
असुरः- प्राणदः। न- च। होता- देवाह्वाता। अत्र। सुभगाय- सौभाग्याय। देवान्- देवताः।
हुवानः- ह्वयन्। अग्निः- पावकः सत्क्रतुः। नि सीदत्- निषीदति ॥३॥

व॒यं ते तं इन्द्र॒ ये च दे॒व स्तव॑न्त शूर॒ दद॑तो म॒घानि॑।

यच्छा॑ सूरिभ्य॑ उप॒मं वरू॑थं स्वा॒भुवो॑ जर॒णाम॑श्नवन्त ॥ ७.०३०.०४

देव- द्योतनशील । इन्द्र- परमेश्वर । शूर- समर्थ । ये । ते- त्वदीयाः । ते- तुभ्यम् । मघानि- हव्यानि । ददतः- यच्छन्ति । तेभ्यः । सूरिभ्यः- विद्वद्भ्यः । उपमम्- अन्तिकम् । वरूथम्- श्रेष्ठं भावनम् । यच्छ- देहि । स्वाभुवः- स्वात्मनि स्थिताः । जरणाम्- जराम् । अश्नवन्त- प्राप्नुवन्तु ॥४॥

वो॒चेमेदिन्द्र॑ म॒घवा॑नमेनं म॒हो रा॒यो राध॑सो यद्द॒न्नः ।

यो अर्च॑तो ब्रह्म॑कृतिमवि॒ष्टो यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः ॥ ७.०३०.०५

पूर्व॑ व्याख्यातम् (७.०२८.०५) ॥५॥

Dr. Ranganatha